

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 marca 2015 r. – Komisja Europejska/Versalis SpA, dawniej Polimeri Europa SpA, Eni SpA oraz Versalis SpA, dawniej Polimeri Europa SpA, Eni SpA/Komisja Europejska

(Sprawy połączone C-93/13 P i C-123/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku chloroprenowego — Nastęstwo podmiotów produkcyjnych — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Powrót do naruszenia — Nieograniczone prawo orzekania)

(2015/C 138/03)

Język postępowania: włoski

Strony

(C-93/13 P)

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, G. Conte i R. Striani, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Versalis SpA, dawniej Polimeri Europa SpA, Eni SpA (przedstawiciele: M. Siragusa, G.M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante i V. Laroccia, avvocati)

(C-123/13 P)

Wnoszący odwołanie: Versalis SpA, dawniej Polimeri Europa SpA, Eni SpA (przedstawiciele: M. Siragusa, G.M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante i V. Laroccia, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, G. Conte i R. Striani, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie w sprawie C-93/13 P zostaje oddalone, zaś odwołanie w sprawie C-123/13 P zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania związanymi z odwołaniem w sprawie C-93/13 P.
- 3) Versalis SpA i Eni SpA zostają obciążone kosztami postępowania związanymi z odwołaniem w sprawie C-123/13 P.

⁽¹⁾ Dz.U. C 114 z 20.4.2013.
Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Specializat Cluj – Rumunia) – Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei/SC Volksbank România SA

(Sprawa C-143/13) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe warunki w umowach zawieranych między przedsiębiorcą a konsumentem — Artykuł 4 ust. 2 — Ocena nieuczciwego charakteru warunków umownych — Wyłączenie warunków dotyczących określenia głównego przedmiotu umowy lub stosowności ceny albo wynagrodzenia w zakresie, w jakim warunki te zostały wyrażone prostym i zrozumiałym językiem — Warunki określające „prowizję od ryzyka” pobieraną przez kredytodawcę i umożliwiające mu pod określonymi warunkami jednostronną zmianę stopy oprocentowania)

(2015/C 138/04)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Specializat Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei

Strona pozwana: SC Volksbank România SA

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich, jak będące przedmiotem postępowania głównego, wyrażenia „określenie głównego przedmiotu umowy” i „relacja ceny i wynagrodzenia do dostarczonych w zamian towarów lub usług” nie obejmują co do zasady wymienionych w zawieranych między przedsiębiorcą a konsumentem umowach o kredyt rodzajów warunków, takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, które z jednej strony umożliwiają kredytodawcy pod określonymi warunkami jednostronną zmianę stopy oprocentowania, a z drugiej strony przewidują pobieraną przez niego „prowizję od ryzyka”. Do sądu odsyłającego należy jednak ustalenie tego zakwalifikowania wspomnianych warunków umownych w świetle charakteru, ogólnej systematyki i postanowień rozpatrywanych umów, a także kontekstu prawnego i faktycznego, w jaki wpisują się te umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – VDP Dental Laboratory NV/Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën/X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

(Sprawy połączone C-144/13, C-154/13 i C-160/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej — Odliczenia — Zwolnienia — Dostawa protez dentystycznych)

(2015/C 138/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VDP Dental Laboratory NV (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën (C-154/13, C-160/13)

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

Sentencja

- 1) Artykuł 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2007/75/WE z dnia 20 grudnia 2007 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że jeżeli zwolnienie z podatku od wartości dodanej przewidziane przez prawo krajowe jest sprzeczne z dyrektywą 2006/112, zmienioną dyrektywą 2007/75, wspomniany art. 168 nie zezwala podatnikowi na korzystanie z tego zwolnienia przy jednoczesnym korzystaniu z prawa do odliczenia.
- 2) Artykuł 140 lit. a) i b) oraz art. 143 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2007/75, powinny być interpretowane w ten sposób, że przewidziane przez nie zwolnienie z podatku od wartości dodanej ma zastosowanie do wewnątrzspółnotowego nabycia i ostatecznego przywozu protez dentystycznych dostarczanych przez dentystów i techników dentystycznych, jeżeli państwo członkowskie dostawy lub przywozu nie wdrożyło uregulowania przejściowego przewidzianego w art. 370 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2007/75.